

Jeg antager, at det ikke fra Slagteriernes Side er Hensigten, at de ville have Ret til at gøre Forsøg paa at indsmugle den Slags Kød til vore Byer, hvor Kontrollen maaske kan være mindre god, eller at de ville have Lov til at sælge det rundt omkring paa Landet. Det vilde derfor sikkert være naturligt, at man gav Dyr lægerne ikke alene Ret til, men ogsaa Pligt til at fortsætte Undersøgelsen, naar de finde sundhedsfarlige Symptomer.

De øvrige Bestemmelser i denne Lov, hvorved der indføres skærpede Regler, gaa ud paa at paalægge dem, der sælge Kød af syge eller selvdøde Dyr, at skaffe sig Sikkerhed for, at Køberne ikke ville anvende det til Menneskeføde. Denne Bestemmelse er jeg glad ved, fordi det har vist sig, at man har været i Stand til at sælge den Slags Ting til Menneskeføde, uden at vedkommende har kunnet drages til Ansvar derfor. Vi have desværre ikke gennemført Kontrol overalt i Landet, og mange af de Dyr, der slagtes, og som, hvis de vare blevne underkastede Kontrol, vilde være blevne stemplede i alt Fald med 2den Klasse, ere blevne solgte paa Steder, hvor der ingen Kontrol er, og uden at der er gjort opmærksom paa, at de i mer eller mindre Grad vare angrebne af Sygdom. Jeg tror, at det fremdeles vil vise sig, at inden vi gaa til, hvad Socialdemokratiet tidligere har krævet, og hvad jeg fremdeles anser for det ene rationelle, nemlig at indføre Statskontrol, saa at alt, hvad der slagtes i Landet, skal være underkastet Kontrol, faa vi ikke fuldt betryggende Bestemmelser. Men jeg kan naturligvis kun glæde mig over, at man her er gaaet i alt Fald et Skridt videre i Retning af at indføre Kontrolbestemmelser, der sikre Menneskene ikke alene i Udlandet, men ogsaa i Indlandet imod mod eget Vidende at nyde sundhedsfarligt Kød. Men naar man ikke vil gaa til at gennemføre obligatorisk Statskødkontrol, synes jeg, man i hvert Fald kunde gaa saa vidt — og jeg tror, man kunde gøre det, uden at det vilde foranledige nogen væsentlig Udgift for Slagterierne — at lade disse Dyr læger blive virkelig statsansatte. Ganske vist have de, som den højtærede Ordfører bemærkede, Statsansættelse, og de ere godkendte og autoriserede af Ministeriet, men de ere antagne af de enkelte Slagterier og lønnes efter Overenskomst med disse. Jeg forstaar ikke rigtigt, hvordan det kan gaa til, at man kan fastsætte forskellige Lønninger for disse Kontrolører, saa at man f. Eks., i et privat Slagteri, hvor man gennem-

gaaende slagter 40,000 Svin, lønner Kontroløren med 6 Øre pr. Svin, men i et Andelsslagteri, hvor man slagter dobbelt saa mange Svin, lønner ham med 7 Øre. Hvad der har været bestemmende, er naturligvis de Overenskomster, der før Dyr lægernes Antagelse have fundet Sted mellem dem og Slagterierne. Men Dyr lægerne selv erkende, at de ikke føle sig saa trygge i deres Stilling, som de burde, fordi de ikke ere virkelig statsansatte og derfor ikke staa i det uafhængige Forhold til Slagterierne, som de mene at komme i, hvis de blive statsansatte.

Det er jo meget godt at vedtage Love, der paalægge Indførelse af en Kontrol, men man overlader Fastsættelsen af de nærmere Regler for dens Udførelse til Landbrugsministeren. Jeg har her et Særtryk af en Artikel i „Berlingske Tidende“ om Kødkontrol, hvor Formanden for Kontrolørforeningen blandt de danske Dyr læger oplyser, at der nylig er udarbejdet en Vejledning til Bedømmelse af Kød og Undersøelsesregler for Kødkontrol paa Dyr lægernes Foranledning og sanktionerede af den højtærede Landbrugsminister. Jeg vil da spørge den højtærede Minister, om det er hans Agt at lade disse Regler træde i Kraft nu, saa at Kontrollen for Fremtiden skal føres efter disse. Vejledningen for Bedømmelsen af Kød indeholder de Regler, hvorefter man fra Slagteriernes Side skal sætte Kødet i forskellige Klasser, hvilke Sygdomssymptomer der skal være til Stede, for at det skal sættes i 2den Klasse, og under hvilke Betingelser det skal sættes i 1ste Klasse. Det forekommer mig at have væsentlig Betydning at vide, om de Regler, som den højtærede Landbrugsminister i Henhold til Bemyndigelsen stadfæster, blive de Regler, der ere udarbejdede af dem, der have med Kontrollen at gøre, og som sikkert have udarbejdet dem efter de Erfaringer, de have indhøstet, og saaledes, at de mene, at de ville være fuldt betryggende. Jeg antager, at den højtærede Landbrugsminister vil kunne svare Ja derpaa. Det er ogsaa af Betydning for vore Landbrugers Udførsel til Udlandet, at det klart og tydeligt kan blive slaaet fast, at den Lov, vi vedtage, ikke alene skærper Reglerne, men gør Kontrollen fuldt betryggende.

Jeg vil, som sagt, henstille, at man tager under Overvejelse, om man ikke vil give Dyr lægerne Statsansættelse i Stedet for den halvt private Ansættelse, de i Øjeblikket have, og at man lader det sidste Stykke af § 5, der giver Landbrugsmini-